

Tu cole maternas, tuto quibus utimur, artes,
 30 Et quarum vitio nulla fit orba parens!
 Effice, nocturna frangatur ianua rixa,
 Et tegat ornatas multa corona fores;
 Fac, coeant furtim iuvenes timidaeque puellae
 Verbaque dent cauto qualibet arte viro,
 35 Et modo blanditias, rigido modo iurgia posti
 Dicat et exclusus flebile cantet amans!
 His lacrimis contentus eris sine crimine mortis:
 Non tua fax avidos digna subire rogos.
 Haec ego; movit Amor gemmatas aureus alas
 40 Et mihi 'propositum perfice' dixit 'opus!
 Ad mea, decepti iuvenes, praecepta venite,
 Quos suus ex omni parte fefellit amor;
 Discite sanari, per quem didicistis amare:
 Una manus vobis vulnus opemque feret.
 45 Terra salutare herbas eademque nocentes
 Nutrit, et urticae proxima saepe rosast.
 Vulnus in Herculeo quae quondam fecerat hoste,
 Vulneris auxilium Pelias hasta tulit.
 Sed quaecumque viris, vobis quoque dicta, puellae,
 50 Credite! diversis partibus arma damus,
 E quibus ad vestros siquid non pertinet usus,
 Attamen exemplo multa docere potest.
 Utile propositumst saevas extinguere flammās
 Nec servum vitii pectus habere sui:
 55 Vixisset Phyllis, si me foret usa magistro,
 Et per quod noviens, saepius isset iter;
 Nec moriens Dido summa vidisset ab arce
 Dardanias vento vela dedisse rates;
 Nec dolor armasset contra sua viscera matrem,
 60 Quae socii damno sanguinis ulta virumst;
 Arte mea Tereus, quamvis Philomela placeret,
 Per facinus fieri non meruisset avis.
 Da mihi Pasiphaen: iam tauri ponet amorem;
 Da Phaedram: Phaedrae turpis abibit amor;
 65 Redde Parim nobis: Helenen Menelaus habebit,